

Péternémeti Hírvél

Szombathelyi ferences ministránsok Rómában

A Szentatya július 30-án délután a Szent Péter téren a Ministránsok Nemzetközi Szövetsége által szervezett tizenharmadik zarándoklat résztvevőivel találkozott. A „Veled” mottóval megrendezett esemény július 29. és augusztus 3. között zajlott Rómában, ahová 50 ezer ministráns érkezett 20 európai országból, köztük Magyarországról is. A Ferences Rendtartomány szervezésében 50 ministráns vett részt ezen a találkozón – köztük nyolcan a szombathelyi ferencesektől. Hárman az esztergomi ferences gimnázium tanulói.

Az ő beszámolójukat közöljük:

Július 25-én hajnalban több mint 50 fővel a Pasaréti rendház udvaráról elindult a ministránszarándoklat. Célunk Szent Ferenc élete helyszíneinek megismerése volt és találkozó Rómában Ferenc pápával.

Alvernán saját szemünkkel láthattuk az idén 800 éves ünnep helyszínét, ahol Szent Ferenc Krisztus vérző sebeit kapta meg.

Assisiben elképesztő élmény az óvárosban sétálni, ahol maga Szent Ferenc is élt. Megnéztük a San Damiano-kápolnát, Ferenc testvér meghívásának helyét. A legnagyobb hatású a Szent Ferenc-bazilika volt, amely egy 3 szintes hatalmas templom. Itt található meg Szent Ferenc és társainak földi maradványai. Majd meglátogattuk Szent Klára és Boldog Carlo Acutis sírját.

Mielőtt még az Örök város felé vettük volna az irányt, elmentünk Greccioba, ahol Ferenc testvér az első Betlehemet rendezte be.

Róma nevezetességeinek nagy részét megnéztük: a négy nagy bazilikát és számtalan szent sírját.

Utunk fő célja a ministráns találkozó volt. A Szent Péter-téren a Pápa többször körbejárt közöttünk. Mi a szombathelyiek nyolcan vettünk egy fehér színű pileólust (amit a pápa a fején hord) és a kordon közelébe jutottunk sok se-

gítséggel. Kétszer már megpróbáltuk átadni a Pápának, hogy vegye kézbe. Kétszer nem sikerült, nem állt meg a kocsija.

Ám amikor harmadszor is arra fordult, átvette tőlünk ezt a kis fehér sapkát és elmutogattuk, hogy cserélje le a fején lévővel, hogy megkaphassuk az övét. Erre ő feltette a fejére a mienkét, rajta tartotta, mindenki minket nézett, majd mosolyogva és áldást adva visszaadta.

Mindannyiunk számára hatalmas élmény volt az egész hét. Szent Ferenc nyomában életének helyszíneit megismerve kerültünk közel hozzá. Rómában pedig csodálatos kapcsolatba kerülhettünk Ferenc pápával. (Laczó Bálint)

(fotó: Pados Benjamin)

Ha eddig bizonytalan voltál abban, hogy miért érdemes ministrálni, akkor most adunk két jó okot!

- Isten szolgálata

Segíts másoknak, és szolgálj Istent.

- Közösségépítés

Ismerj meg új embereket, és építs közösséget.

Templomszentelés, Porciunkula, újmise

Templomunk 390 évvel ezelőtti felszentelésének történetét így olvassuk:

„Sennyei István győri püspök és az ország kancellárja bőkezűségével a városi munkát kiegészítette és a kolostort a templommal együtt illedelmesebb formába öltöztette 1633-ban. Majd pedig a következő 1634-ik évben a templomot augusztus 2-án (Porciunkula búcsúünnep) fölszentelte. Majd pedig a következő rövid tartalmú okmányt állította ki: Én Sennyei István győri püspök, II. Ferdinánd császár és király udvarának kancellárja stb. ezt a templomot fölszenteltem, amelyet körülbelül 100 esztendő romok után Isten segítségével megújítottam. A templomhoz hozzásatoltam a kolostort, mivel hagyomány szerint a kolostor mellette volt. Benne elhelyeztem a szigorúbb fegyelmi szeráfi rend testvéreit a mindenható Isten, a dicsőséges Szűz Mária és Szent Erzsébetnek, II. Endre király leányának, a szegények ügyvédjének tiszteletére. Kelt Bécsben, 1634. augusztus 2-án” (Dr. Takács Ince: Sabaria franciscana, 1965. 38. old)

(fotó: fr. Bézsenyi Rafael)

Nem véletlen, hogy egy ferences ünnepnapra esett templomunk felszentelése: Porciunkula búcsúnapjára.

Assisától nem messze, a városhoz közeli erdőben állt a vélhetően a 6. században, Szűz Mária tiszteletére épült kápolna, amely eredetileg a Monte Subasio-i bencések tulajdonában állt, és amely Assisi Szent Ferenc korára egészen elhagyatott volt. A terület, ahol a templomocskát állt, a helyiek körében akkoriban Porciunkula, azaz 'kicsinyke

osztályrész' néven volt ismert. Amikor Szent Ferenc 1205 őszén a San Damiano-kápolnában a keresztről a megfeszített Krisztus szavát hallotta – „Ferenc, menj, és állítsd helyre házamat; mert látod, hogy egészen romokban hever” –, válaszul hozzáfogott, hogy saját kezével újítsa fel a Porciunkula romos kápolnáját, majd két másik apró templomot. Itt telepedtek le az első testvérek, és 1211-ben itt öltötte magára a szerzetesi ruhát Assisi Klára is.. Ferenc a kicsiny Angyalos Boldogasszony-kápolnát minden földi helynél jobban szerette, s itt fejezte be földi életét 1226. október 3-án.

Járfás Ádám újmisése testvérünkkel ünnepeltünk együtt ezt a két kiemelt napot. Ő a pannonhalmi bencés gimnáziumba járt és akkoriban többször elkíserte a főapát urat bérmlásokra, különböző eseményekre. „Egyik ilyen alkalomkor, amikor Csornára kísértük Asztrik atyát Márton apát úr benedikálására, találkoztam Déri Péter atyával, aki által betekintést nyerhettem egy pap hétköznapijaiba, azok örömeibe. Szerencsére nem titkolta el a papi élet nehézségeit, ezáltal találkozhattam a hétköznapi problémáival is. Lelki fejlődésemben sokat köszönhetek neki. Szerencsére más plébániák életébe is betekintést nyerhettem az elmúlt évben, főleg az Őriszentpéteri plébánia életébe.

Azt, hogy jelentkezem, a középiskolai tanulmányaim közepette mondtam ki. Úgy érzem, Isten meghívott szolgálatára, pontosabban, úgy gondolom, Isten mindenkit meghív szolgálatára, kit erre, kit arra, csak az a kérdés, hogy merünk-e igent mondani a hívásra. Jézus meghalt értünk és meghalt értem is. Én ezt úgy próbálom meghálálni, hogy én is szeretném az életemet odaajándékozni neki.” (Járfás Ádám)

Urunk, Jézus Krisztus, Te aki elküldted tanítványaidat, hogy hirdessék az evangéliumot, add, hogy a papok és szerzetesek, valamint a most újmiséjét ünneplő Ádám atya szolgálatukban mindig állhatatosak és hűségesek legyenek és a híveket szavaikkal, tetteikkel és életpéldájukkal vezessék Hozzád, az Örök Szeretethez!

Hirdetés:

A déli ½ 12-es szentmisét Brenner József nagyprépost atya és Pergel Gyula kanonok úr celebrálja. Számunkra végtelenül nagy megtiszteltetés, hogy egyházmegyénk vértanú papjának testvére, akit templomunkban kereszteltek és többször vállalt már itt szolgálatot, idős napjaiban szívesen jön újra közénk.